

Також ефективність інклюзивної хореографічної діяльності значною мірою залежить від педагогічної майстерності балетмейстера, який під час роботи користується різними методами навчання, включаючи адаптацію хореографічного матеріалу, навчання покрововим рухам, імпровізацію, партнерську взаємодію та колективну творчість.

О. Герчук

**ДІАЛОГ ТРАДИЦІЇ ТА ІННОВАЦІЇ:
СИНТЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ ХОРЕОГРАФІЇ
ІЗ СУЧАСНИМИ ХОРЕОГРАФІЧНИМИ ПРАКТИКАМИ**

О. Herchuk

**DIALOGUE OF TRADITION AND INNOVATION:
SYNTHESIS OF UKRAINIAN FOLK CHOREOGRAPHY
WITH MODERN CHOREOGRAPHIC PRACTICES**

Українська народна хореографія пройшла великий шлях від обрядів до професійного сценічного мистецтва. Її формування почалось із дохристиянських часів, коли рух був не елементом танцювального мистецтва, а магічним ритуалом. Перші витoki танцювального мистецтва були основною складовою календарної та сімейної обрядовості, а також мали сакральну функцію.

Згодом танцювальна культура почала розвиватись в умовах формування державності. Цей період ознаменувався переходом від синкретичного виконавського мистецтва до видовищно-професійного. Танець поступово змінював архаїчну форму на академічну, ретранслюючи характерні соціокультурні зміни певного історичного періоду. В процесі сталого поступу фольклорного танцю до народно-сценічної форми закріплювались композиційні та естетичні зміни, що згодом стали якісною характеристикою нового виду хореографічного мистецтва.

У наш час український народно-сценічний танець має чітку закріплену систему рухів та елементів, має чітку структуру. Проте те, що сьогодні танець відійшов від календарно-обрядового та родинно-побутового житку, він продовжує зберігати автентичні характеристики.

Культурно-політичні зміни ХХ–ХХІ ст. розвернули складні соціальні процеси, що вплинули на хореографічне мистецтво сучасності. Прискорена глобалізація, урбанізація, складні еміграційні та асиміляційні механізми — все це віддзеркалилось у появі нових стилів та форм хореографічного мистецтва. Виходячи з цього, ХХІ ст. для українського народно-сценічного танцю, який вже закріпив за собою систему рухів, образів та форм, стало часом нових трансформацій. В результаті експериментів із формою і стилем, з'явився новий спосіб стилізації українського народного танцю виразними засобами сучасної хореографії.

Необхідність якісної експериментальної обробки фольклору, синтезу традиції та сучасності, вимагали від хореографів поглибленого вивчення різних стилів хореографічного мистецтва. Процес реалізації окреслених завдань призвів до введення сучасних сценічних прийомів та новітніх технік руху, зберігаючи національну автентичність. Таким чином, взаємодія українського народного танцю із вуличними стилями танцю, не лише розширила його виражальні можливості, а й сприяла формуванню нового художнього мовлення, де традиційний танець став універсальним засобом вираження сучасної культурної ідентичності.

Експериментальна складова хореографічного світу, попри великий шлях розвитку не зупинилась. Час великих технологічних можливостей та проривів розкриває нові горизонти та провокує зміни танцювальної культури. Упровадження нових інноваційних технологій (відеопроєкції, VR/AR-технології та LED-екрани) в хореографію може стати великим поштовхом до нового бачення танцю та його сценічного оформлення.

Особливу увагу привертає можливість використання VR/AR-технології. Поєднання українського народного танцю із сучасними стилями хореографії оброблене технологіями віртуальної реальності відкривають унікальні можливості до переосмислення простору, взаємодії з глядацьким залом та сприяють утворенню нових композиційних рішень. VR-технології дозволяють побачити танцювальні сцени під різними ракурсами, тим самим створити хореографічні постановки повністю віртуальним середовищем, відчувати рухи танцівників, які можуть взаємодіяти зі створеним навколо цим віртуальним простором та цифровими об'єктами, що поки неможливо перенести на реальну сцену. Використання AR-технології надасть можливість поєднати сценічний простір із цифровими образами (доповнення реального танцювального руху віртуальними елементами). Використовуючи доповнену реальність (AR) під час танцю можна утворити появу віртуальної символіки чи орнаментальних елементів української культури, стилізувати ландшафти природи, обряди та їх образи. Завдяки цьому, на власні очі можна побачити різнопланову багаторівневу художню композицію, яка поєднала в собі пластику, рухи, та образи створенні цифровою візуалізацією, зберігши традиційність та автентичну складову.

Отже, використання сучасних технологій не тільки принесе прогрес в хореографічний світ, але й надасть можливість реалізовувати експериментальні ідеї хореографів: розширювати використання простору, опрацювати виражальні засоби, сформувані нові підходи до сценічної обробки композицій. Головне зазначити, що такий вид осучаснення має не лише базуватись на додаванні нових технологій та тенденцій, а і на якісному збереженні першооснови.

О. Чаркіна

СУЧАСНИЙ СТАН ХОРЕОГРАФІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ В ТРЕНУВАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ З ХУДОЖНЬОЇ ГІМНАСТИКИ

О. Charkina

CURRENT STATE OF CHOREOGRAPHIC TRAINING IN THE RHYTHMIC GYMNASTICS TRAINING PROCESS

Сьогодні великого значення набуває хореографічна підготовка спортсменів як основа формування правильної постановки корпусу, розвитку виворотності, міцності стопи, арпomb (стійкості), емоційної виразності тощо. У зв'язку із цим, набуває актуальності розуміння специфіки проведення хореографічної підготовки та її особливості.

Ця проблема є у полі зору багатьох науковців і практиків, таких як: Сосіна В. Ю., Архипова О. Л., Омеляненко К. А., Воронцова М. О. та Тодорова В. Г., які розглядають особливості хореографічної підготовки та її прямиї вплив на спортивний результат.